

Република Србија
Повереник за информације
од јавног значаја и заштиту
података о личности
Служба Повереника
Сектор за жалбе и притужбе
-приступ информацијама

Тел: +381 (0) 11 3408 900
Факс: +381 (0) 11 3343-379
Булевар краља Александра 15
11000 Београд
office@poverenik.rs
www.poverenik.rs

Број: 07-00-01503/2014-06

Датум: 9.2.2015. године

АДВОКАТ
Милорад Константиновић
-пуномоћник за пријем писмена за Југослава Петрушића из Медвеђе-

Београд
Захумска 12

На основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности ("Сл. гласник РС", бр.97/08, 104/09-др. закон и 68/12-одлука УС) у прилогу се доставља решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-01503/2014-06 од 09.02.2015. године године.

С поштовањем,

ПОМОЋНИК ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА

Наталија Петковић

Број: 07-00-01503/2014-06

Датум: 9.2.2015. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Југослав Петрушић из Медвеђе, против решења Безбедносно-информативне агенције, Београд, Краљице Ане бб број: 15-4590 од 16.04.2014. године, на основу члана 39. став 1, чл. 43. 44. став 2. и члана 58. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“, бр. 97/08, 104/09-др. закон, 68/12-одлука УС и 107/12) и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Сл. гласник РС“, бр. 30/10), а у вези са чланом 33. став 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Безбедносно-информативне агенције број: 15-4590 од 16.04.2014. године.

II Налаже се Безбедносно-информативној агенцији, Београд, Краљице Ане бб, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, Југославу Петрушићу из Медвеђе омогући остваривање права у вези са обрадом података о личности, односно да му омогући увид и изда копије докумената сачињених поводом разговора које је Југослав Петрушић, у својству грађанина, у периоду 1991. до 1999. године обавио са овлашћеним лицима ранијег Ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова, с тим што ће пре увида и издавања копије тражених докумената заштитити све податке о личности других лица, укључујући и службених, као и садржину оних делова документа на основу којих је могуће одредити идентитет других лица и исте учинити недоступним.

III О извршењу решења из става II диспозитива, Безбедносно-информативна агенција ће обавестити Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у року од 7 дана од дана пријема овог решења.

Образложење

Решењем Безбедносно-информативне агенције број: 15-4590 од 16.04.2014. године, као руковоаца података (у даљем тексту: Руковалац података), одбијен је захтев Југослава Петрушића за остваривање права у вези са обрадом података о личности којим је тражио увид и копију докумената који садрже податке о њему, односно његове изјаве које је у периоду од 1991. до 1999. године дао овлашћеним лицима ранијег Ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова. У образложењу је, између осталог, наведено да је увидом у документацију коју је Руковалац на основу члана 27. став 2. Закона о безбедносно-информативној агенцији преузео од бившег РДБ МУП РС установљено да је у периоду од 1991. до 1999. године са Југославом Петрушићем од стране овлашћених лица РДБ обављено више разговора на иницијативу самог подносиоца захтева, о чему су сачињени, у складу са тада важећим прописима који су уређивали рад РДБ, одговарајући документи о прикупљеним безбедносно-интересантним подацима и сазнањима који носе ознаку „Службена тајна-Строго поверљиво“, чији рок трајности није истекао, а који разлози су према чл. 23. став 1. тач. 7. разлози за ограничење права у вези са обрадом податка о личности. У решењу се наводи да подаци садржани у документима потичу од самог Југослава Петрушића и у најмањој могућој

мери садрже податке о личности жалиоца-само у обиму који указује на идентитет подносиоца захтева, као извора податка. Наводи да би остваривањем права на копије докумената у целости могле наступити штетне последице по безбедносне интересе Републике Србије и њених грађана јер су документи у погледу којих се тражи увид и копија, настали у обављању послова на заштити националне безбедности и из којих се могу сазнати подаци о пословима, правцима наступа и интересовањем службе безбедности, као и подаци о примењеним методама у обављању тих послова, као и лицима која су третирана као претња безбедности. Чињењем доступним тражених докумената неовлашћеном лицу/лицима отежало би обављање послова безбедности у Републици Србији с обзиром да би се потенцијалним носиоцима активности угрожавања безбедности указало на интересовања и правце ангажовања националне службе безбедности и учинило их опрезнијим у њиховим активностима и чињењима, а истовремено демотивисало грађане да пружају податке и информације које су од значаја за заштиту безбедности и других интереса Републике Србије. Напомињу да о овоме говори и чл. 9. Конвенције о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података којим је прописано да су ограничења права могућа ради заштите државне и јавне безбедности, монетарних интереса државе или сузбијање кривичних дела, за заштиту субјекта података и права и слобода других. Истичу да је разматрана могућност да податке чије би чињење доступним угрозило безбедносне интересе државе, односно интересе заштићене законом, на одговарајући начин заштите и учине недоступним, али због њихове бројности би био обесмишљен чин достављања копије документа који има неки садржај.

Против наведеног решења Руковаоца података, Југослав Петрушић је дана 28.4.2014. године изјавио жалбу Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник), оспоравајући исто у целости.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 05.05.2014. године доставио жалбу Руковаоцу података, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности, ради изјашњења.

У одговору на жалбу број 15-5629 од 12.5.2014. године, Руковалац података је остао код свих изнетих навода из ожалбеног решења.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета број 07-00-00215/2014-06 утврђено је да је Југослав Петрушић дана 06.12.2013. године поднео захтев Руковаоцу података, позивајући се на одредбу чл. 24. став 1. Закона о заштити података о личности, којим је тражио обавештење о обради података, увид и издавање копије података који се односе на њега, односно копије докумената о разговорима које је у периоду од 1991. до 1999. године, у својству грађанина, обавио са овлашћеним лицима раније Ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова. Даље је, увидом у списе истог предмета утврђено да је, поступајући по жалби коју је Југослав Петрушић изјавио против решења Руковаоца података 15-3547 од 27.12.2013. године, Повереник 07.04.2014. године донео решење број 07-00-00215/2014-06 којим је поништио решење Руковаоца података број 15-3547 од 27.12.2013. године и предмет вратио на поновни поступак. У поновном поступку, поступајући по примедбама Повереника изнетим у решењу број 07-00-00215/2014-06 од 07.04.2014. године, Руковалац података је донео решење број 15-4590 од 16.04.2014. године, којим је одбијен захтев, односно ожалбено решење.

Одредбом члана 3. став 1. Закона о заштити података о личности је прописано да је податак о личности свака информација која се односи на физичко лице, без обзира на облик у коме је изражена и на носач информације, по чијем налогу, у чије име, односно за чији рачун је информација похрањена, датум настанка информације, место похрањивања информације, начин сазнавања информације, а ставом 2. истог члана да је физичко лице човек на кога се односи податак, чији је идентитет одређен или одредив, на основу личног имена, јединственог матичног броја грађана, адресног кода.

Одредбом члана 3. став 3. истог закона је прописано да је физичко лице човек на кога се односи податак, чији је идентитет одређен или одредив на основу личног имена, јединственог матичног броја грађана, адресног кода или другог обележја његовог физичког, психолошког, духовног, економског, културног или друштвеног идентитета.

Одредбом члана 3. став 6. истог закона је прописано да је збирка података скуп података који се аутоматизовано или неаутоматизовано воде и доступни су по личном, предметном или другом основу, независно од начина на који су похрањени и места где се чувају.

Одредбом члана 20. истог закона је прописано да лице има право да од руковоаца захтева да му стави на увид податке који се на њега односе.

Одредбом члана 21. истог закона је прописано да лице има право да од руковоаца захтева копију податка који се на њега односи, а ставом 2. истог члана је прописано да руковалац издаје копију податка (фотокопију, аудио копију, видео копију, дигиталну копију и сл.) у облику у којем се информација налази, односно у другом облику ако би у облику у коме се информација налази била неразумљива.

Имајући у виду садржину захтева, наводе жалбе, одговора на жалбу, као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да жалилац у смислу цитираних чл. 20. и 21. Закона о заштити података има право на увид и копију података који се односе на њега, односно копије докумената који садрже податке о идентитету и изјаве које је у својству грађанина дао ранијем Ресору државне безбедности МУП-а у периоду од 1991. до 1999. године. Полазећи од чињенице да су права на обавештење, увид, копију, исправку и брисање део уставом опредељене заштите података о личности, дефинисана одредбом члана 42. Устава Републике Србије, као и чланом 8. Конвенције Савета Европе бр.108 о заштити појединаца у погледу аутоматске обраде података о личности који предвиђа право на упознавање, те исправку, односно брисање података о личности то произилзи да се изузеци и ограничења права могу рестриктивно користити само у случају када је то неопходно ради заштите од наступања тешких последица по интересе заштићене законом. У конкретном случају, Повереник је ценио могућност наступања тешких последица по интересе заштићене законом уколико би се конкретни подаци који носе ознаку тајности учинили доступним лицу на које се подаци односе (чл.23. став 1. тачка 7. Закона о заштити података о личности).

Наиме, иако се ради о документима са ознаком тајности „Службена тајна-Строго поверљиво“, које је као такве означио ранији Ресор државне безбедности Министарства унутрашњих послова према тада вежећм правилнику из 1991. године, а не Закону о тајности података који се примењује од 01.10.2009. године, Руковалац није учинио вероватним настајање последица по националне и јавне интересе уколико би се жалиоцу омогућио приступ сопственим подацима. Ово пре свега што предмет захтева жалиоца јесу његове изјаве које је у својству грађанина и као извор информација дао овлашћеним лицима ранијег Ресора државне безбедности МУП-а, а не документи који су настали у обављању послова на заштити националне безбедности државе, а из којих се могу сазнати подаци о пословима, правцима и интересовањима службе безбедности, подаци о примењеним методама у обављању тих послова, као и лицима која су третирана као претња безбедности. Имајући то у виду, у поступку оцене законитости оспореног решења Руковоаца, Повереник није нашао да је у конкретном случају оправдано ограничење права подносиоца захтева на сопствене податке о личности, односно делу документа који садржи податке о његовом идентитету као и његове изјаве, осим ако су у истим документима садржане и информације о пословима, правцима и интересовањима службе безбедности, примењеним методама у обављању тих послова, а које информације, у циљу заштите безбедносних интереса Републике Србије и њених грађана Руковалац може заштитити и исте учинити недоступним.

Осим тога, погрешна је оцена првостепеног органа да би наведене последице наступиле када би се подаци о личности учинили доступним неовлашћеном лицу, овде

жалиоцу, јер је жалилац, као лице чији се подаци обрађују, једино и овлашћен да у складу са Законом о заштити података о личности тражи остваривање права у вези са обрадом података о личности који се на њега односе. Такође, навод да би остваривањем права жалиоцу било омогућено да сазна податке о другим лицима која су представљала претњу за безбедност земље није основан јер према Закону о заштити података о личности на страни Руковаоца је обавеза да у сваком случају штити податке о личности других лица, па достављањем података на начин како је то наложено ставом II диспозитива овог решења, обезбеђује се заштита података о личности других лица, а тиме и заштита интереса националне безбедности. Међутим, уколико је жалилац сам извор информација о другим лицима, ускраћивањем права на увид и копију података не може се обезбедити заштита о којој говори првостепени орган јер сазнања, личне процене и перцепције жалилац може користити и у друге сврхе, а не само у сврху пружања обавештења надлежним службама безбедности.

Стога, наведени разлози нису могли бити прихваћени као оправдани разлози за одбијање захтева, с обзиром на чињеницу да се ради о подацима који се односе искључиво на жалиоца, у смислу члана 3. став 1. тач. 1, 3. и 6. Закона о заштити података о личности, и нису таквог карактера да би се жалиоцу ограничило право на увид и копију из разлога прописаним одредбама члана 23. Закона о заштити података о личности, јер достављање тражених података жалиоцу на начин да се пре стављања на увид и издавања копије заштите подаци о личности других лица и сви делови документа на основу којег би било могуће одредити њихов идентитет као и информације, уколико су у документу садржане, о пословима, правцима и интересовањима службе безбедности, примењеним методама, учине недоступним, не може по оцени Повереника да угрозе безбедност државе, због чега не стоје разлози првостепене одлуке да захтев подносиоца треба одбити.

На основу изложеног, Повереник је поступајући по жалби, на основу члана 39. став 1. Закона о заштити података о личности и члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву овог решења.

Решење је обавезујуће, коначно и извршно, а извршење решења, у случају потребе, обезбеђује Влада Републике Србије (члан 41. Закона).

Против овог решења није допуштена жалба већ се, у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду, у року од 30 дана од дана пријема решења.

ЗАМЕНИК ПОВЕРЕНИКА

Александар Ресановић

Решење доставити:

1. Безбедносно-информативној агенцији, Београд, Краљице Ане бб
2. Југославу Петрушићу, Горњи Гајтан- 16240 Медвеђа, преко адвокатске канцеларије Константиновић, Београд, Захумска 2
3. Писарници